

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658 מדינת ישראל נ' זאוי

בפני כב' השופטת יהודית אמסטרדם

	מדינת ישראל	<u>בענין:</u>
<u>המאשימה</u>	ע"י ב"כ עו"ד סטיב בוארון	
	נגד	
	שמוליק זאוי	
<u>הנאשם</u>	ע"י ב"כ עו"ד כפיר ממון ועו"ד קרן שקד	

גזר דין

פתח דבר א.

1. הנאשם הורשע הן עפ"י הודאתו, והן לאחר שמיעת ראיות בכך שסיפק טובין – מאות אלפי טבליות לטיפול בבעיות אין-אונות שסומנו בסימני המסחר הרשומים שלא ע"י בעל סימן המסחר וללא רשותו באופן העלול להטעות אדם, שכן טבליות אלו נחזו להיות טבליות מסוג ויאגרה (Viagra), לויטרה (Levitra) וסיאליס (Cialis) (להלן: "הטבליות המפרות") – עבירות לפי סעיף 60(א)(3) לפקודת סימני המסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972.

הנאשם, שאיננו ולא היה רוקח, שיווק את הטבליות המפרות הנ"ל שלא באמצעות בית-מרקחת, מבלי לנהל פנקס תכשירים רשומים ושלא עפ"י פקודת הרוקחים – עבירה לפי סעיף 60 בצירוף סעיף 47א' לפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981.

הנאשם קיבל במרמה כספים לאחר שהציג מצג כוזב באשר לטיב הטבליות המפרות ומקורן, וכן עשה מעשי פזיזות ורשלנות שיש בהם כדי לסכן חיי אדם – עבירות לפי סעיפים 338(א)(8) ו-415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. הנאשם ביצע אלפי עסקאות של מכירת טבליות מפרות מיולי 2006 ועד פברואר 2010, והעלים הכנסותיו מרשויות המס תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה במזיד בכוונה להתחמק מתשלום מס – עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

הנאשם אף פעל תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מע"מ – עבירה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, התשל"ו-1975.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 10-03-20658-03 מדינת ישראל נ' זאוי

18 אוקטובר 2012

3. במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם פעולות בכספים המהווים רכוש אסור, במטרה להסתיר את הפעולה שנעשתה בהם, זהות בעלי הזכויות בהם, כמו גם את מיקומם, ועל כן הורשע לאחר שמיעת הראיות גם בעבירות על חוק איסור הלבנת הון – עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.
4. עוד הורשע הנאשם בכך ששיבש הליכי משפט כאשר הורה להוציא טבליות מפרות מביתו של שליח שנעצר ע"י המשטרה, ולהחביא אותן במקום אחר – עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
5. בתגובתו לכתב האישום המתוקן, הודה הנאשם כאמור, במכירה והפצה של טבליות מפרות הנחזות להיות תרופות מקוריות שהינן סימני מסחר רשומים, מבלי לקבל את רשות בעל סימן המסחר ותוך הטעיית קוני הטבליות, והטבליות נמכרו בדרך רשלנית ובאופן העלול לסכן חיי אדם, שכן הן נמכרו מבלי לקבל מרשם רופא ותוך הנחיית הרוכשים על אופן השימוש בטבליות.
הנאשם פעל כאמור לעיל, על אף שידע כי ריכוז החומר הפעיל בטבליות המפרות אינו אחיד, והוא אף עלול לעלות על הריכוז הקיים בטבליה המקורית.
6. עוד הודה הנאשם כי במהלך עיסוקו, הוא פעל בצוותא חדא עם רוברט חדד ואחרים להציג מצג כוזב לרוכשי הטבליות, לפיו, הטבליות מקוריות ונרכשו מבתי מרקחת, והטבליות המפרות סופקו באריזות הנחזות להיות אריזות מקוריות.
בעקבות המצג הכוזב הנ"ל, רכשו מספר רוכשים את הטבליות המפרות.
7. ליבת המחלוקת שבין הצדדים הייתה טענתו של הנאשם כי בעת שהוא עסק במכירה והפצה של טבליות מפרות הוא שימש כעובד שכיר של חברת "פרסום אדיר".
לטענת הנאשם, בהיותו שכיר לא הייתה לו אחריות לביצוע עבירות המס והלבנת ההון שיוחסו לו בכתב האישום. עוד הכחיש הנאשם את עבירת שיבוש מהלכי משפט.
עוד טען הנאשם במהלך שמיעת הראיות, כי הסכום שצויין בכתב האישום "למעלה מ-5 מיליון ₪" הינו מופרז ומנופח, וסך כל ההכנסות ברוטו אשר צמחו ממכירת הטבליות המפרות עמד על פחות ממיליון ₪.
בסיכומיו טען הנאשם כי היקף הפעילות שצמח מניהול מערך הפצת הטבליות המפרות היה 1,122,636 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658 מדינת ישראל נ' זאוי

לאחר שמיעת הראיות הורשע הנאשם בהלבנת הון בהיקף של כמיליון ₪, והעלמת הכנסות בהיקף של 1.46 מיליון ₪ מרשויות מס הכנסה, וכן אי-תשלום מע"מ בגין ההכנסות הנ"ל.

8. הנאשם אף הורשע בכך שהגיש דוחות כוזבים לרשויות מס ההכנסה – שלוש עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה, וזאת מכוח סמכותו של ביהמ"ש לפי סעיף 184 לחסד"פ [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.

ב. עבר פלילי

9. לנאשם שש הרשעות קודמות שעניינן:
החזקת מקום לשם הימורים (2003), בגין עבירה זו נדון למאסר על-תנאי.
ניהול הגרלות והימורים אסורים - 4 תיקים (2005) בגין נדון למאסר על-תנאי וקנס.
החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת סכין (2005) בגין נדון למאסר על-תנאי וקנס.
החזקת סמים שלא לצריכה עצמית (2006) בגינה נדון למאסר בפועל בעבודות שירות למשך ששה חודשים, מאסרים על-תנאי וקנס.
העלבת אדם במקום ציבורי (2007) בגינה נדון למאסר על-תנאי וקנס.
והעלבת עובד ציבור והיזק לרכוש במזיד (2011) בגינה נדון למאסר על-תנאי, קנס ותשלום פיצוי.

ג. ראיות לעונש מטעם המאשימה

10. במסגרת הראיות לעונש מטעם המאשימה הוגש תצהירו של מר דן דנאי - סמנכ"ל הכספים של חברת אלי לילי ישראל בע"מ – החברה המשווקת בישראל את טבליות סיאליס (ת/135). התצהיר איננו מתייחס לנאשם דן, והוא מצביע על נזקים שנגרמו לחברה הנ"ל בשל פעולות ההפרה שביצע הנאשם: פגיעה במוניטין החברה, ירידה בהיקפי המכירות ופגיעה בשוק הפוטנציאלי.

11. עוד הגיש ב"כ המאשימה חוות-דעת מומחה של מר מיכאל אריאלי - מנהל היחידה למאבק בפשיעה פרמצבטית של משרד הבריאות (ת/136). חוות-דעת זו מצביעה על הסכנות הבריאותיות הכרוכות בנטילת תרופות מזויפות בכלל, ונטילת ויאגרה ללא בדיקת רופא וללא ניפוק ע"י רוקח מוסמך, בפרט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658 מדינת ישראל נ' זארי

12. המאשימה אף הגישה את כתבי האישום המתוקנים בתיקיהם של נאשמים נוספים שהיו מעורבים בהפצת טבליות מפרות: רוברט חדד (ת/138), איציק כהן (ת/139), אסף בן נעים (ת/140) וסטניסלב סלוצקי (ת/141).

ד. ראיות לעונש מטעם ההגנה

13. מטעם ההגנה הוגש הסדר תשלומים בין הנאשם למע"מ לתשלום סך 176,552 ₪ בתוספת הפרשי ההצמדה (נ/36).
הסכם שומות מס הכנסה לשנות המס 2006-2009 (נ/37).
מסמכי הלוואות בסך 210,000 ₪ שנטלה אמו של הנאשם לאחר מעצרו של הנאשם בחודשים מרץ ויולי 2010 (נ/38א-ג).
הסכם מכירת דירת הנאשם מתאריך 30.07.2012 (נ/39).
מסמך בנקאי המתעד העברת סך 500,000 ₪ מהנאשם להוריו בתאריך 20.08.2012 (נ/40).
כתב האישום המקורי שהוגש נגד רוברט חדד (נ/41), הסדר הטיעון בעניינו, ופרוטוקול הדיון בו הוצג ההסדר בפני ביהמ"ש (נ/42).
פסק-דינו של בית המשפט העליון בעניינו של איציק כהן (נ/43), וכן תלושי שכר מעבודתו הנוכחית של הנאשם (נ/44).

ה. טיעוני ב"כ המאשימה

14. ב"כ המאשימה עתר לבית המשפט להטיל על הנאשם עונש חמור מזה שהוטל על איציק כהן אשר נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 200,000 ₪, וזאת נוכח משך פעילותו העבריינית של הנאשם - למעלה מ-3 שנים (יולי 2006 – פברואר 2010), נסיבות ביצוע העבירות כמבצען העיקרי לעומת איציק כהן שהורשע בסיוע לנאשם ולאחרים בהפצת הטבליות המפרות.
איציק כהן אכן הורשע בהלבנת הון בהיקף מזה שביצע הנאשם, אך הוא לא הואשם כלל בעבירות מס ובעבירת שיבוש מהלכי משפט.

15. ב"כ המאשימה הדגיש, כי הנאשם הפר את זכויותיהם של שלושה בעלי זכויות קניין: סיאליס, ויאגרה ולויטרה. הטבליות המפרות נמכרו כמקוריות בעוד שהן היו למעשה מזויפות והכילו חומרים פעילים במינון משתנה, לרבות חומר העולה על המינון המקורי בטבליות, ובכך לקוחותיו של הנאשם שלא עברו בדיקות רפואיות לפני נטילת התרופות-נחשפו לסכנת חיים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 10-03-20658 מדינת ישראל נ' זארי

18 אוקטובר 2012

16. ב"כ המאשימה הוסיף וציין, כי הנאשם הורשע גם בביצוע עבירות מס בהיקף של כ- 1.4 מיליון ₪, והלבנת הון בהיקף של כמיליון ₪. העונש בצידה של העבירה על איסור הלבנת הון הינו 10 שנות מאסר.
- זאת ועוד, הנאשם השתמש ברכוש האסור עפ"י חוק הלבנת הון והזמין באמצעות רכוש זה שירותי פרסום נוספים, ובכך הגדיל את פעילות הפצת הטבליות המפרות.
17. ב"כ המאשימה ציין, כי חומרה יתירה יש בכך שהנאשם המשיך בפעילותו העבריינית גם לאחר שנחקר ע"י המשטרה בשנת 2008, וזאת כאשר לנאשם הרשעות קודמות המצביעות על התנהגות מזלזלת בגורמי אכיפת החוק.
- לא זו אף זו, לאחר ששליחיו של הנאשם נעצרו ע"י המשטרה, ביצע הנאשם גם עבירת שיבוש מהלכי המשפט.
18. ב"כ המאשימה הוסיף וציין כי עבירות המס הן נפרדות מפעילות הפצת הטבליות המפרות, ועל כן עתר להטלת ענישה של מאסר שתצטבר לעונש המאסר בגין הפצת הטבליות המפרות.
19. באשר לנאשמים האחרים שעמדו לדין בגין פעילות פלילית של הפצת טבליות מפרות –
- רוברט חדד** נדון לעונש מאסר בן 18 חודשים, מאסר על-תנאי בן שנה וקנס בסך 50,000 ₪. אין חולק שעונשו של הנאשם צריך להיות חמור מזה שהוטל על העד חדד, שכן האחרון שימש עובד שכיר של הנאשם אשר מילא אחר הוראותיו והשתכר סך של 400-200 ₪ ליום.
- בנוסף, רוברט חדד החל לפעול בשנת 2007, בעוד שהנאשם החל בפעילותו הפלילית שנה קודם לכן - בשנת 2006.
- יוער, כי במסגרת הסדר הטיעון בין המאשימה לרוברט חדד נמחקה עבירת הלבנת ההון, והוא אף לא הואשם בעבירות מס ו/או שיבוש מהלכי משפט.
- אסי בן-נעים**, אשר שימש גם כמפיץ של טבליות מפרות נדון לעונש מאסר בן 22 חודשים כולל הפעלת מאסר על-תנאי, וזאת בשים לב לכך שהוא חלה במחלה חשוכת מרפא ובאי-כוח הצדדים טענו בעת הטיעונים לעונש בעניינו כי היו בעיות ראייתיות בנוגע להיקף פעילותו, ולא היו ראיות לעבירות מס או הלבנת הון.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658-03 מדינת ישראל נ' זארי

סטניסלב סלוצקי נדון לעונש מאסר בן 18 חודשים במסגרת הסדר טיעון. אף הוא לא הואשם בביצוע עבירות מס, הלבנת הון או שיבוש מהלכי משפט, ופעילותו הפלילית נמשכה זמן קצר יחסית: מסוף 2009 ועד פברואר 2010.

1. טיעוני ב"כ הנאשם

20. ב"כ הנאשם עתר לביהמ"ש להטיל על מרשו עונש קל יותר מהעונש שהוטל על איציק כהן, בציינו, כי הנאשם הודה כבר בתחילת המשפט בחלקים מהותיים של כתב האישום, ואף הסיר מחדליו כשהוא משלם לרשויות המס סך 800,000 ₪: 400,000 ₪ בהסכמי תשלומים וחילוט ריכבו בשווי 400,000 ₪ נוספים.

21. ב"כ הנאשם הדגיש, כי הנאשם הורשע בעבירות מס המתייחסות להכנסות ברוטו של כ-1.4 מיליון ₪, וסכום זה קרוב יחסית לסכום בו הודה הנאשם כבר בתחילת המשפט, ומכל מקום, הוא נמוך באופן משמעותי מהסכום המקורי שצויין בכתב האישום (למעלה מ-5 מיליון ₪).

מהאמור לעיל עולה, אליבא דב"כ הנאשם, כי בית המשפט העדיף את עמדתו של הנאשם על-פני עמדת התביעה, ואך בשל העובדה שהתביעה נקבה בהיקף הכנסות בסכום כה גבוה בכתב האישום לא יכול היה הנאשם להגיע להסדר טיעון עמה ולהסיר את המחדלים עובר למתן הכרעת הדין.

בנוסף, ציין ב"כ הנאשם, כי עקב סכומי ההכנסות הגבוהים שיוחסו למרשו בכתב האישום, נקבעו לו תנאי שחרור קשים אשר כללו ערבות בסכום שהוא לא יכול היה לעמוד בו. פועל יוצא מכך, שלאחר שהוא שוחרר בתאריך 28.03.2010 הוא הוחזר למעצר עקב אי-הפקדת הערבות.

הנאשם שהה במעצר כ-100 ימים (עד לתאריך 10.05.2010) עת הפחית ביהמ"ש העליון את סכום ההפקדה במזומן לסך 300,000 ₪, וסכום זה שולם ע"י הוריו. בנוסף למעצר הנאשם מאחורי סורג ובריא, הוא שהה גם במעצר בית באיזוק אלקטרוני מחודש מאי 2010 עד לתאריך 04.01.2011.

22. ב"כ הנאשם הוסיף וציין, כי שנתיים ומחצה חלפו מאז הגשת כתב האישום. ההגנה ביקשה דחייה בת חמישה חודשים לצורך הסרת המחדלים, והיה שיהוי בדיון עקב ביטול עשרה מועדים שנקבעו לשמיעת ראיות עקב שביתת הפרקליטים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658 מדינת ישראל נ' זארי

23. ב"כ הנאשם ציין, כי מרשו לא ריצה מעולם עד היום עונש מאסר מאחורי סורג וברית, והוא איש צעיר, אב לילד בן 5.

כנסיבה מקלה נוספת לעונש, ציין ב"כ הנאשם את האכיפה הבררנית, כאשר לטענתו, התביעה לא הגישה כתבי אישום נגד מפיצי טבליות מפרות אחרים, ובמיוחד התעלמה מחלקו של יניב כהן מ'פרסום אדיר', ולא ביצעה בעניינו של אסי בן-נעים, שהועמד לדין בבימ"ש שלום, חקירה בעבירות מס והלבנת הון.

24. ב"כ הנאשם הציג לביהמ"ש אסופת פסיקה, לפיה, נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות מס נדונו לעונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אף כאשר לא הסירו את מחדליהם.

עוד הוצגו לביהמ"ש פסקי-דין שניתנו ע"י בתי-משפט השלום בגין עבירות של סחר בכדורי ויאגרה מזויפים:

בתי"פ [ת"א] 2969/06 מדינת ישראל נ' יורם שולביץ' [פורסם בנבו, 06.03.2007] נדון נאשם במסגרת הסדר טיעון, כשתסקיר שירות המבחן בעניינו היה חיובי, לתקופת מאסר של ששה חודשים שלא לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס.

בתי"פ [ת"א] 7987/07 מדינת ישראל נ' א.א., רפאל כהן, ברוך זנדברג ורונית כהן [פורסם בנבו, 22.12.2009] הוטל על נאשמים ללא עבר פלילי, שהודו במסגרת הסדר טיעון בהפצת כדורים מזויפים מסוג סיאליס וויאגרה, עונש מאסר בפועל בן 16 חודשים, מאסר על-תנאי וקנס.

ביהמ"ש לערעורים הקל בעונשם והעמיד את עונש המאסר על 12 חודשים, שכן בימ"ש קמא לא התחשב בתיקון כתב האישום במסגרת הסדר הטיעון.

בתי"פ [ת"א] 4687/07 מדינת ישראל נ' בנימין חיים [לא פורסם] במסגרת הסדר טיעון הוטל על מפיצי תרופות מזויפות מסוג ויאגרה וסיאליס עונש מאסר בפועל לתקופה בת 24 חודשים, 12 חודשי מאסר על-תנאי וקנס, כאשר ביהמ"ש הדגיש כי הסדר הטיעון אינו סביר עקב קולתו, והעונש הראוי צריך להיות עונש מאסר בפועל לתקופה ארוכה ומשמעותית מהעונש המוסכם, אך כאמור, לאחר התלבטות ארוכה החליט ביהמ"ש לכבד את הסדר הטיעון.

בתי"פ [ת"א] 40238/06 מדינת ישראל נ' רוזנבלט ואח' [פורסם בנבו, 06.11.2011] נדונו מי שמכרו כדורים מזויפים לטיפול באין-אונות אשר הוברחו מחו"ל תוך התחמקות מתשלום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658 מדינת ישראל נ' זאוי

המיסים המתחייבים מהיבוא. ביהמ"ש הטיל על הדמות העיקרית בפרשה 5 שנות מאסר וכן מאסר על-תנאי, ואילו על נאשם אחר הוטל עונש מאסר של 18 חודשים, מאסר על-תנאי וקנס.

פסיקה נוספת שהוגשה ע"י ההגנה בעניין הברחת סיגריות או מוצרי הלבשה – איננה דומה לענייננו.

ז. דברי הנאשם

25. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו. הוא תיאר את התקופה בת השנתיים ומחצה שעברה עליו מאז הגשת כתב האישום כתקופה קשה מבחינה נפשית ומבחינה כלכלית, כאשר במהלך אותה תקופה הוא שהה במעצר מאחורי סורג ובריח, ולאחר מכן במעצר בית באיזוק אלקטרוני במשך כחצי שנה.

ח. דיון

26. מדובר בעבירות חמורות מתוכננות ושיטתיות כאשר הנאשם ניהל מערך הפצה של טבליות מפרות במשך תקופה ארוכה (מיולי 2006 עד פברואר 2010) תוך שהוא מפר את זכויותיהם של שלושה בעלי זכויות: סיאליס, ויאגרה ולויטרה. הנאשם מכר טבליות מפרות כמקוריות, ובפועל ניפק תרופות ללא מרשם ומבלי שהלקוחות עברו בדיקות רפואיות לפני נטילת התרופות המזויפות. הנאשם הודה שהיו טבליות מפרות שהכילו חומרים פעילים גם מעל המינון המצוין, והיה איפוא, אדיש לסיכון הבריאותי שיצר ללקוחותיו. הנאשם שלשל לכיסו את הכספים שקיבל ממכירת הטבליות המפרות (ראו: השיחות המוקלטות שאוזכרו בעמ' 43-46 להכרעת-הדין) תוך שהוא מעלים הכנסות בהיקף של 1.46 מיליון ₪.

27. פגיעה בסימני מסחר רשומים גורמת נזק כלכלי לחברות בעלות הזכויות של סימני המסחר, אך פוגעת גם בתדמית ובמוניטין של מדינת ישראל הנאבקת להוצאתה מ"הרשימה השחורה" העולמית של מדינה המפרה סימני מסחר.

28. ב"כ המאשימה וב"כ הנאשם חלוקים ביניהם אודות ההשלכה שיש לעונש שהוטל על איציק כהן מחברת 'פרסום אדיר' על עונשו של הנאשם, כאשר המאשימה טוענת שחלקו של איציק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658-03 מדינת ישראל נ' זארי

כהן היה מצומצם מזה של הנאשם, ועל כן יש להטיל על האחרון עונש מאסר לתקופה ממושכת יותר, ואילו ההגנה טוענת היפוכו של דבר.

29. בהכרעת הדין בתיק דנן צוין, כי התמונה המצטיירת מסיכומי המאשימה, לפיה מעורבות חברת 'פרסום אדיר' בעסקי הטבליות המפרות הסתכמה רק בענייני פרסום המודעות בעיתונים – איננה נכונה, שכן מספרי הטלפון שבאמצעותם הופצו הטבליות המפרות היו מעין "קווי הפצה" בבעלות חברת 'פרסום אדיר'.
ברם, הכספים שהופקדו ע"י השליחים לחשבונות 'פרסום אדיר' לא נועדו מלכתחילה עבור 'פרסום אדיר', אלא הנאשם הורה מה לעשות בכספים אלה, ואף שילם מכספים אלו על פרסומים למקומות הספא הפרטיים שלו.

אף ביהמ"ש העליון שדן בערעורו של איציק כהן הגיע למסקנה שהלה איננו העבריין העיקרי אלא המסייע. יחד עם זאת קבע כי:

"הוא (איציק כהן – י.א.) איפשר ויצר את התשתית למספר רשתות הפצה בשונה מרשת אחת ויחידה. המערער 1 היווה גורם בלעדי אין, ולמצער גורם חשוב, להיתכנות הפצת הטבליות המזויפות. ללא המנגנון המשומן שיצר המערער 1, ללא החיץ שהקים בין המפיצים לשליחים, ללא האנונימיות שהבטיח, יש להניח כי מערך הפצת הטבליות המזויפות היה הרבה פחות יעיל".

וכן:

"המערך שיצר המערער 1 כה קרץ למפיצים פוטנציאלים של טבליות מזויפות עד כי הללו התקבצו סביבו כמו דבורים לדבש. יתר על כן, המערער 1 אף הורשע, ובצדק, בעבירה של הלבנת הון, שלא היתה מנת חלקם של כל יתר המעורבים בפרשה. כפי שהוסבר, לעבירת הלבנת ההון חומרה מיוחדת שכן בגדרה מנצל העבריין את פירות הפשיעה. טעם זה מהווה טעם נוסף להחמרה בענישתו של המערער 1. על כל אלה יש להוסיף את העובדה כי המערער 1 ניהל הליך הוכחות שלם (כפי שאמנם היה זכאי), אשר רק בסופו הורשע. לעומת זאת, מעורבים אחרים בפרשה, אשר מעונשם מבקש ללמוד המערער 1, הודו בעבירות שיוחסו להם במסגרת הסדרי טיעון וכך חסכו זמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 10-03-20658 מדינת ישראל נ' זארי

18 אוקטובר 2012

שיפוטי יקר... מכל המקובץ עולה, כי ייתכן שאף היה מקום להחמיר בעונשו של המערער" (ההדגשה הוספה-י.א.).

30. בנוסף לכך שאיציק כהן היה מסייע ולא העבריין העיקרי, יש לזכור כי הוא לא הואשם כלל בעבירות מס, קבלת דבר במרמה ושיבוש הליכי משפט לעומת הנאשם שבפני.

31. פעילותו השיטתית של הנאשם במהלך תקופה ארוכה יחסית, תוך ביצוע העלמת מס ופעולות מרמה מחייבים הטלת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כבר נאמר לא אחת בהלכה הפסוקה, כי על ביהמ"ש לבטא בענישה מחמירה את הפגיעה בקופה הציבורית ובערכי השוויון של האזרחים הנושאים בנטל חובות המס, ורק בדרך זו ניתן יהא להילחם בעבירות הכלכליות:

"עבירות הצווארון הלבן פוגעות לא רק בקופה הציבורית אלא גם בערכים של שוויון בין בני האדם, הנדרשים לשאת באורח שווה וצודק בנטל החובות והצרכים שמדינה נדרשת לספק לאזרחיה... חומרתן של העבירות הכלכליות ותוצאתן הקשה על הכלכלה ועל מרקם החיים החברתיים במדינה מצדיקות, אכן, ענישה קשה שתחדיר מסר שיפוטי ברור כי אין עוד להקל ראש עם עברייני מס..." (ראו: ברע"פ 5060/04 דוד הגואל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 24.02.2005])

וכן:

"העלמת מס ככלל היא גניבה מכיס הציבור, גם אם הגונב איננו פורץ דלתות אלא לבוש חליפת מחלצות וענוב עניבה" (ראו: רע"פ 3516/11 נתן דהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו 11.05.2011]).

וכן:

"כאשר נחשפת תופעה בהיקף כה חמור כמו במקרה שבפנינו, מצווה בית המשפט להרים את תרומתו לצמצום ממדיהן של עבירות המס על ידי החמרה בענישה. המסר לכלל בעניין זה הוא פשוט וברור – הכל מצויים לדווח דיווח אמת על היקף עסקיהם, ואם כך יהיה, מותר להניח שהנטל על כלל אזרחי המדינה יהיה שוויוני יותר. ולהיפך, מי שיעמוד במריו ויוסיף לנהוג בדרכי רמייה כדי להשמיט מהכנסותיו, שוב אין מנוס מלהבהיר לו כי במקרים הראויים, הוא עלול לשלם על כך לא רק בממונו, אלא גם בחירותו" (ראו: ע"פ 2407/05 רונן מן ואח' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 11.07.2005])

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658-03 מדינת ישראל נ' זארי

כב' השופט ד. לויין במאמרו "גוזרים את הדין" התייחס לאספקט הכספי בעבירות המס, בציינו כי:

"חשוב להטיל לצד הקנס גם עונש של מאסר בפועל למען ידע העבריין שאין החוטא יוצא נשכר. אם חשב לתומו שהסיכוי להפיק טובת הנאה כספית ניכרת מצדיק נטילת סיכון, עליו לדעת כי אם יועמד לדין ויוטל עליו קנס הוא צפוי גם לכך כי תישלל חירותו, וגם כי יפסיד את הרווח המדומה, פרי הבאושים של המעשה העבריני. על כן ראוי ונכון היה להטיל עונש מאסר בפועל משמעותי וכן קנס" (ראו גם: ע"פ 6474/03 יוסף מלכה ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד-נח(3)721(2004)).

32. לקולת העונש יש להדגיש, כי הנאשם הודה כבר בראשית ההליך הפלילי בחלק ניכר מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, והיקף ההכנסות אותן העלים אשר נקבע ע"י ביהמ"ש קרוב יחסית לסכום העלמת המס בו הודה, ומכל מקום, מגיע לפחות משליש מהסכום הנטען בכתב האישום.

מהאמור לעיל עולה, כי יש טעם ממשי בדברי ב"כ הנאשם, שלו היה מואשם הנאשם בהיקף ההעלמה בו הורשע – יכול היה להגיע להסדר טיעון ולחסוך את ניהול ההליך הפלילי, ואף היה מסיר את מחדליו עובר למתן הכרעת הדין.

33. הנאשם אף הסיר מחדליו ולכך חשיבות רבה, גם אם עשה כן לאחר הרשעתו, וזאת נוכח היקף העלמת המס שנקבע ע"י ביהמ"ש מול האישום המקורי.

אמנם בהלכה הפסוקה נקבע ש"הזמן הנכון לעשות זאת הוא בטרם הגשת כתב האישום ולפחות בעת הדיון בערכאה הראשונה" (ראו: ע"פ 1726/97 בועז גבריאל נ' מדינת ישראל, מסים יב(2), אפריל 1998).

וכן:

" מקובל עלינו מקדמת דנא, כי חרטה, כמו הטבת נזקו של הקורבן, ראוי שיזקפו לקולת העונש בבוא הנאשם לתת את הדין. אולם, גם את זאת יש להדגיש: עם כל חשיבותו של פירעון החוב, בסופו של דבר אין מדובר במעשה חסד שעשה הנאשם, אלא בפירעון מה שניתן היה לגבות ממנו גם בדרכים אחרות... ועל כן אף שלהסרת המחדל במקרה זה יש לייחס משקל, אין להפריז בו עד כדי הימנעות מגזירתו של מאסר בפועל" (ההדגשה לא במקור – י.א.) (ראו: ע"פ 2407/05 שאוזכר לעיל)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2012

ת"פ 10-03-20658-03 מדינת ישראל נ' זאוי

בכל זאת, אין להתעלם מהמאמץ הכלכלי שעשה הנאשם כדי להסיר מחדליו.

33. לאור כל המקובץ, ולאחר ששקלתי את טיעוני ב"כ הצדדים לחומרא ולקולא, אני סבורה כי הענישה שיש להטיל על הנאשם צריכה להיות חמורה מזו שהוטלה על איציק כהן בשים לב לכלל העבירות בהן הורשע, לרבות עבירות המס, שיבוש הליכי משפט וקבלת דבר במרמה, תוך התחשבות בהודאתו החלקית של הנאשם, הסרת המחדלים ונסיבותיו האישיות.

34. אשר על כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים כדלקמן:

(א) 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי 100 ימי מעצר (מתאריך 24.02.2010 ועד לתאריך 28.3.10, ומתאריך 10.05.2010 ועד לתאריך 15.07.2010).

(ב) 15 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) קנס בסך 200,000 ₪ או 20 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים החל מתאריך 01.01.2013.

הודע לנאשם על זכותו לערער על גזר-הדין תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ג, 18 אוקטובר 2012, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.

יהודית אמסטרדם, שופטת